

هر مندالیک له نهوهی ئادهم له دایک ده بیټ؛ شهیتان له ته نیشتیوه ئازاری ده کات، بویه ئه ویش (منداله که) ده ست ده کات به گریان به دهنگی بهرز به هوی ئه و ئازاره ی شهیتانه وه، جگه له مهربم و کوره که ی نه بیټ

له ئه بی هورهیره وه - په زای خوی لیبیت - ده لیت: گویم له پیغمبری خودا بوو - صلی الله علیه وسلم - که ده یفرموو: «هر مندالیک له نهوهی ئادهم له دایک ده بیټ؛ شهیتان له ته نیشتیوه ئازاری ده کات، بویه ئه ویش (منداله که) ده ست ده کات به گریان به دهنگی بهرز به هوی ئه و ئازاره ی شهیتانه وه، جگه له مهربم و کوره که ی نه بیټ»، پاشان ئه بو هورهیره - ئه م نایه ته ی خوینده وه - : { وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَدُرِّبْتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ لِلرَّجِيمِ } [آل عمران: 36] واته: {وه من په نا به تو ده گرم که خوی و نه وه کانی بپارزیت له شهیتانی نه فرینلیکراو [صه حجه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]}

هر مندالیک له دایک ده بیټ؛ شهیتان له ته نیشتیوه ئازاری ده دات، بویه منداله که ده ست ده کات به گریان به دهنگی بهرز راسته و خو پاش له دایکبوون به هوی ئه و ئازاردانه ی شهیتانه وه، جگه له مهربم و عیسای کوری نه بیټ - عیله ما السلام -، خوی گه وره ئه وانی پاراست له م ئازاردانه ی شهیتان له پاش له دایکبوون ئه میش به هوی نزای دایکی مهربمه وه که خوی گه وره له قورئانی پیروژدا باسی کردووم: {قَلَمًا وَصَعْنَهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَصَعْتُهَا أَنسَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَصَعَتْ وَلَيْسَ لِذَكَرِ كَ لِأَنسَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَدُرِّبْتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ لِلرَّجِيمِ} [آل عمران: 36] واته: {جا کاتیک (دایکی مهربم) که سکه که ی دانا ووتی: ئه ی پهروه دگرم خو من کچم بوو به راستی خوا زانتره به وهی که بوو به تی کوریش وه ک کچ نیه (مه به ست له وه یه له و کاته دا کوران ده کران به نزر بو خزمه تکرندی بیت المقدس: به بیت ئه لمه قدیس-) وه بیگومان منیش ناوم نا مهربم وه من په نا به تو ده گرم که خوی و نه وه کانی بپارزیت له شهیتانی نه فرینلیکراو}، خوی گه وره وه لآمی نزاکه ی دایکی مهربمی دایه وه، بویه مهربم کوره که ی پاراست له م ئازاردانه ی شهیتانی نه فرینلیکراو و دوورخراو له په حمه تی خوی گه وره - سبحانه و تعالی -، و مهربم به ک مندالی بوو ئه میش ته نها عیسا بوو - علیه السلام -، و ئه م ئازاردانه ی شهیتان هه قیقه ت و راستیه، مانای ئه وه نیبه شهیتان هیوا ده خوازیت به گومرا کردنی مروف که لیکدانه وه ی موخته زیله کان به م شیوه یه سه باره ت به م فرمووده یه، پیوسته مسولمان باوه ری پیی هه بیټ له سه ر هه قیقه ته که ی خوی؛ ئه میش مه زه بی ئه هلی سونه وجهه ماعه ته

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10994>

